

NIT (5) *sb m*

pl N nity (2). *♦ A* nity (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Coś co łączy, spojenie; *iunctura PolAnt; claviculus coagmentationis ferreae seu ferruminationis Cn* (4) : niektory człowiek wyciągnął łuk łwoy/ z trefunku ranił Krolá Izráelłkiego między nity y páncierz *BibRadz 2.Par 18/33; Commissurae Iuncturae, quales sunt tabularum et aliarum rerum – Nity, albo łpoienie, fugowanie. Calep 223b.*

W przeni (2) :

Zwrot: »puścić nity« = nie wytrwać, rozpaść się, osłabnąć (2): Sklep ten niedobyty Puścił prętko nity KochPieś 6; Ale iżeś nieźczęfna corko Bábilonłka puściłá po wielkiej części nity tego wżykowania łwe^{go} PowodPr 5; [Vwážáiac/ że bądź krotko/ bądź długo/ tedy tám onym nity puścić/ iáł o łobie myłlić. BielKron 1597 208 (Linde)].

2. *Prawdopodobnie kółeczka łańcuchów złotych lub srebrnych służących do ozdoby (1) : wżytheł vbior końłki był bárzo kółztowny ná łzyi nity łrebrne pozłóciłte z drogim kámiem. BielKron 328v.*

Synonim: 1. spojenie.

TZ